

عنوان مقاله:

ارزیابی کاربری اراضی شهری، شهر دهدشت...

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و روابط انسانی، دوره 4، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

مهدی ابراهیمی - عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور اصفهان

تیمور ابرکار - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه پیام نور اصفهان

مینا ابراهیمی - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه یزد.

خلاصه مقاله:

امروز با توجه به رشد نابسامان کالبدی شهرها و بی تعادل در کاربریهای موجود و از طرفی برای ارتقای کیفی شهر نشینی و تعادل بخشی و ساماندهی و بهینه‌گزینی کاربری‌ها، اراضی شهرها، از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است. هدف از این مقاله تشریح انواع کاربریها در سطح شهر دهدشت با توجه به مکان‌قرارگیری آنها و شناسایی کمبودهای این شهر از نظر کاربری‌های مورد نیاز و بررسی وسعت، سرانه، تراکم و پراکندگی هر یک از آنها و نهایتاً ارائه الگوی توسعه آتی و راهکارهایی برای دستیابی به توسعه مطلوب است. روش تحقیق در این مقاله مبتنی بر رویکرد توصیفی-تحلیلی است که برای تدوین چارچوب نظری تحقیق و مروری بر تحقیقات پیشین، از روش کتابخانه‌ای (اسنادی) بهره گرفته شد و نتایج با استفاده از تکنیک SWOT تحلیل گردید. یافته‌های تحقیق با توجه به وضع موجود شهر تا سال ۱۳۸۲ بیانگر این است که بعضی از کاربری‌های شهر از نظر سرانه (به ازای هر نفر) و سطح (مسافت)، در وضعیت نامطلوب بوده و از سوی دیگر بعضی از کاربری‌ها از این نظر در جایگاه مطلوب و مناسبی قرار گرفته‌اند. این وضعیت بیانگر عدم تعادل و ناهماهنگی بین کاربری‌ها است که از عدم دقت نظر کافی برنامه‌ریزان شهری در زمان تهیه آنها ناشی می‌شود. نتیجه تحلیل کاربری‌ها در شهر دهدشت، نشان می‌دهد که گسترش کالبدی شهر در دهه‌های اخیر و افزایش جمعیت آن، باعث عدم تعادل در پراکنش کاربری‌ها گردیده است و سرانه بسیاری از کاربری‌های موجود با ضوابط علمی و استانداردهای معماری و شهرسازی مطابقت ندارد.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی، کاربری اراضی، شهر دهدشت، مدل SWOT

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1422393>

